

Fransız İhtilali

Neden ve Sonuçları

Fransız İhtilali (14 Temmuz 1789)

- Amerikan İhtilalinden sonra 18. yüzyılda yaşanan ikinci devrim Fransız İhtilalidir. Fransız İhtilali Avrupa tarihinde bir dönüm noktası olduğu kadar, dünya tarihi için de bir dönüm noktasıdır.
- Uzun zamandır gelişen ve güçlenen burjuvazi bu ihtilalle iktidarı mutlak bir biçimde ele geçirmiştir.
- Avrupa ve dünya siyasi haritası, uluslararası sistemdeki güçler dengesi değişmiştir.
- İhtilal sonucunda doğan liberalizm, milliyetçilik gibi fikir akımlarının İhtilal Savaşları ile Avrupa'ya yayılmasıyla birlikte mevcut yönetimler devrilmiş, anayasalar yapılmış, imparatorluklar yıkılmıştır.
- Avrupa'da bozulan dengeyi yeniden sağlamak için önce Birinci Dünya Savaşı sonra da İkinci Dünya Savaşı'nın yaşanması gerekmiştir.

Fransız İhtilalinin Nedenleri

- Üç ana başlıkta toplanabilir:
 1. Siyasi, sosyal, ekonomik nedenler
 2. Düşünsel (İdeolojik) nedenler
 3. Dış nedenler

Siyasi, Sosyal, Ekonomik Nedenler

- İhtilalin hemen öncesinde Fransız toplumu **aristokratlar, ruhbanlar, burjuvazi ve köylüler** olmak üzere dörtlü bir yapı arz etmekteydi. Aristokratlar ve ruhbanlar ayrıcalıklı konumdaydı. Bu gruplar Fransa'da ekilebilir arazinin büyük bir kısmına sahipken, son derece az vergi ödemektedirler.
- İhtilalin esas itici gücü olan burjuvazi ise ticaret ve sanayi ile uğraşan ve şehirlerde oturan insanlardan oluşmaktaydı. Ekonomik açıdan son derece güçlü olan bu sınıfın mevcut olan sistemle ilgili önemli şikâyetleri vardı. Ülke içi gümrük duvarları burjuvaziyi son derece rahatsız etmekteydi. Satmak için getirdikleri ticari malların maliyeti artmakta ve kar oranları azalmaktaydı.
- Ayrıca son derece ağır bir vergi yükü altında olmalarına karşın bununla uyumlu siyasi haklara sahip olmamaları harekete geçmelerinin en büyük nedeniydi.

- İhtilal Fransası'nda nüfusun en kalabalık bölümünü köylüler oluşturuyordu. Ağır bir vergi yükü altındaydılar ve hiçbir siyasi hakları yoktu. Ekonomik ve sosyal açıdan en kötü durumda olan sınıf köylülerdi. Bu nedenle mevcut düzene karşı duydukları tepki giderek artıyordu. Kıtlik ve açlık baş gösterince köylüler şehirlere göçmeye başladı. Artan nüfusun ihtiyacını şehirlerin karşılaması mümkün olmadı. Şehirlere akan köylülere istihdam sağlanamayacağı için işsizlik büyük artış gösterdi.
- Ekonomik sorunlar nedeniyle vergiler düzenli ödenememiş, hazine bunalıma sürüklenmiş, savaşların neden olduğu ve sarayın aşırı harcamaları devleti mali iflasın eşiğine getirmiştir.
- Bunun üzerine XVI. Louis yeni vergilerin konması ve mevcut vergilerin artırılmasını istemiştir.
- Amerikan bağımsızlık savaşına verdiği destek de Fransa'nın mali sorunlarını ağırlaştırmıştır.

Düşünsel Nedenler

Fransız İhtilali'nin çıkışında **aydınlanma felsefesi ve aydınlanma filozoflarının** büyük etkisi olmuştur. İhtilalin Avrupa'nın başka bir ülkesinde değil de Fransa'da çıkmasının sebeplerinden birisi de halka yön verebilecek çok sayıda düşünürün bu ülkede olmasındandır.

Genel olarak “Aydınlanma Çağı” olarak isimlendirilen **XVIII. Yüzyıl'ın düşünürleri devlet yönetimi, anayasacılık, bireyle devlet arasındaki ilişkilerin niteliği, siyasi ve medeni haklar** gibi konularda çok önemli eserler verdiler. Böylece, özgürlüklerin ve demokratik kurumların yeşermesine uygun bir zemin doğdu.

Artık hükümdarların dilediği şekilde yönetmesi güçleşiyordu. Birçok yerde, keyfi otoriteye karşı çıkan yazarlar yaygın biçimde okunmaya başlamıştı.

Avrupa'da siyasal, sosyal ve iktisadi alanlardaki gelişmeler, kıtanın Batısında, Doğusu'na göre daha derinden hissedildi. Bunun en önemli sebebi **Batı'da çok sesliliğin Doğu'ya göre daha yaygın olmasındandır.** Batı Avrupa içinde de Aydınlanma Çağı'nın özellikle geliştiği ülke ise Fransa olmuştur. Bu yeni fikirleri özellikle Fransız yazarlarının işlediği görülmektedir. **Ansiklopedisiler adını alan Diderot, Voltaire, Montesquieu, Rousseau gibi yazarlar, XVIII. Yüzyıl'ın ortaları ile ikinci yarısında ortaya koydukları çalışmalarıyla, Aydınlanma Çağı'nın Fransa'da kök salmasını sağlamışlardır.**

Montesquieu Fransa'da anayasalı monarşi kurulmasından yanaydı ve kuvvetler ayrılığı fikrini savunuyordu.

Voltaire din, vicdan ve düşünce özgürlüğünden yana olmuştur. Eserlerinde özellikle kiliseye ve mevcut kurumlara sert eleştiriler yöneltmiştir.

Rousseau ise toplum hayatının yeniden düzenlenmesi gerektiğini düşünüyordu. 1746 yılında yayınlanan "Toplumsal Sözleşme" isimli eserinde görüşlerini ifade etmiş, cumhuriyet fikrini savunmuştur.

Dış Nedenler

- Öncelikle aydınlanma felsefesinin etkisi altında kalan bazı hükümdarların ülkelerinde attıkları adımlar Fransız aydınlarının aynı gelişmelerin kendi ülkelerinde de yaşanabileceği konusunda umut duymalarına yol açmıştır. Özellikle Prusya kralı II. Frederick'in ve Rus Çariçesi II. Katerina'nın mutlak yetkilerinden vazgeçmeden, bu yetkilerini tebaalarının daha iyi yönetilmeleri doğrultusunda kullanmaları Fransızları etkilemiştir.
- Fransız İhtilali'nin çıkışında en fazla etkili olan dış etken ise **Amerikan İhtilalidir**. Amerikan İhtilali iki şekilde etkili olmuştur.
- Öncelikle, Amerika'nın bağımsızlık mücadelesinde Fransa'nın para ve silah yardımı yapması ve gönüllüler göndermesi zaten bozuk olan mali durumunun daha da kötüleşmesine neden olmuştur. Ayrıca Amerikan kolonilerinin İngiltere'ye karşı verdikleri savaş, bu mücadele sırasında yayınladıkları bildirgeler ve bu bildirgelerdeki ilkeler, mücadeleyi başarı ile sonuçlandırıp bağımsız bir devlet kurmaları özellikle Fransız burjuva sınıfını derinden etkilemiştir.

• Devrim'in Çıkması

- Meclis, öngörüldüğü gibi Mayıs 1789'da toplandı. Üç alt-Meclis'ten oluşmaktaydı. Birinci ve ikinciye Aristokrasi ve Ruhban sınıfları egemendi. Üçüncü alt-Meclis'te ise bankacıların başını çektiği orta sınıf (Burjuvazi) ile köylüler ve işçiler yer alıyordu. Birinci ve ikinci alt-Meclis'le Üçüncüsü arasındaki ayrılık hemen dikkati çekiyordu. Özellikle Burjuvazi, kazandığı iktisadi güce rağmen siyasal açıdan hâla soylulara bağlı olmaktan kurtulmak istiyordu.
- Öte yandan, Üçüncü alt-Meclis'teki bütün sınıflarda Aydınlanma Çağı'nın yeni fikirleri iyice yer etmiş bulunmaktaydı. İngiltere'ye karşı yürütülen Amerikan bağımsızlık hareketinin başarıya ulaşmış olması, Üçüncü alt-Meclis'te bulunanlarda, Fransa'da da milli egemenliğin kurulması kararlılığını yaratmıştı.
- Sayıları diğer iki alt-Meclis'in üye toplamına eşit olan Üçüncü alt-Meclis'in temeldeki bu farklı yaklaşımı, Meclis'i daha başlangıçta devrim havası içine soktu. Üçüncü alt-Meclis, toplantıları altı hafta kadar boykot ettikten sonra, 17 Haziran'da kendini "Milli Meclis" olarak ilan etti. Kral XVI. Louis ise, Aristokrasi'nin baskısıyla "Milli Meclis"in toplantı salonunu kapattı. Böylece, bir yanda Kral, Soylular ve Kilise; öte yanda ise Burjuvazi ve geniş halk kitlelerinin yer aldığı bir ayrışma meydana gelmişti.
- Bu ortam içinde halk, 14 Temmuz 1789 günü, Fransa'da mutlakiyetçi monarşinin sembollerinden Bastille hapishanesinin önünde toplandı. Buradaki karışıklıklar sırasında askerlerle çatışma çıktı. Halk, birdenbire büyüyen kanlı olaylar sırasında Bastille'i ele geçirdi.
- Bu durum karşısında Kral geriledi ve Üçüncü alt-Meclis'in ilan ettiği Milli Meclis'i tanımak zorunda kaldı.
- 14 Temmuz'da başlayan Fransız Devrimi, aşamalar hâlinde gelişmiştir.

- Milli Meclis, 4 Ağustos'ta feodalizmin kaldırıldığını ilan etti. 26 Ağustos'ta da “İnsan ve Vatandaş Hakları **Beyannamesi**” yayınladı. Fakat bu tarihten sonra, zaman ilerledikçe ve yeni hükümet biçiminin ne olacağı gibi konulara inildikçe, Fransız Devrimi'nin önderleri arasında görüş ayrılıkları doğmaya başladı.
- ABD Anayasası'ndan da etkilenen Jacobinler (Jakobenler) Kral'a yasaları veto yetkisi tanınmasını ve çift meclis sisteminin kurulmasını isterken, Radikaller ise Kralın ancak “**askıya almak yetkisi**” olabileceğini ve tek meclisin gerektiğini savunuyorlardı.
- Öte yandan, Fransa'da Devrim'in gerçekleşmesi ve feodalizmin kaldırılması üzerine yurtdışına kaçan soylular da eski ayrıcalıklarını yeniden elde edebilmek için yeni yönetime karşı bir savaşa hazırlanıyorlardı. Yani, Devrim içeride ve dışarıda sıkıntılarla karşı karşıyaydı.
- Bu ortamda sertlik yanlıları güçlenmekteydi. Nitekim Fransa'nın yeni yönetim şekli, Anayasa hazırlığından dolayı “Kurucu Meclis” adını alan bu meclisin iki yıllık çalışmaların sonunda 1791 Anayasası'yla ortaya çıktığında, **Kral'a sadece “askıya alma yetkisinin” tanındığı ve tek meclisli bir anayasal monarşinin kurulduğu görüldü.** Yani, Radikalleri görüşü doğrultusunda bir anayasa ortaya çıkmış oluyordu.
- Bu gelişmenin ilk etkisi Kral'ın üzerinde oldu. Yetkileri büyük ölçüde elinden alınan Kral XVI. Louis, dışarıdaki soylulara katılmak amacıyla 1791 Temmuzunda kaçmaya kalkmıştı. Fakat yakalanarak Paris'e geri getirildi ve yeni statüsünü kabul etmeye zorlandı. Bu duruma boyun eğmekle birlikte XVI. Louis, eşi Marie Antoinette'in ağabeyi Kutsal Roma (Avusturya-Habsburg) İmparatoru II. Leopold'den yardım istemekten geri durmadı.

• Devrimle Vatandaşlara Sağlanan Yeni Haklar

Devrimin ilk günleriyle ilan edilen İnsan ve Vatandaş Hakları Beyannamesi'nde yer verilen, **insanların doğuştan özgür oldukları, özel mülkiyetin dokunulmazlığı, basın özgürlüğü, yasalar önünde eşitlik, adil vergi düzeni ve memuriyete girebilme gibi haklar Kurucu Meclis'in hazırladığı anayasayla teminat altına alındı.** Fakat bazı sınırlamalar da getirildi. Mesela, halkın büyük bölümünün "cahil olduğu", dolayısıyla da "siyasi görüşü bulunamayacağı" düşüncesiyle, **vatandaşlar "aktif" ve "pasif" biçiminde ikiye ayrılırken, yalnız 25 yaşın üstünde olan ve belirli bir miktar vergiyi ödeyenlere seçme hakkı verildi.** Bu durum yüksek orta sınıfı yönetimde söz sahibi durumuna getirirken köylü ve işçilerin tamamen dışlanması sonucunu doğuruyordu. Kadınların ise ne oy verme ne de eğitim hakları vardı.

• Devrim'den Sonra Fransa'da Sosyal Sınıflar ve Devlet

Yeni yönetimin ekonomi alanda liberalizmi benimsemesi, burjuvazinin gücünü gösteriyordu. Fransız Devrimi, onu gerçekleştiren sosyal güçler içinde daha ziyade Burjuvazi'nin taleplerine göre biçim almaktaydı. Öte yandan Fransız Devrimi, esas itibariyle Aristokrasi'ye karşı gerçekleştirilmişken **Kurucu Meclis ülke topraklarının yaklaşık % 10'una sahip olan Kilise'nin de mallarına el koyunca, Ruhban sınıfının Devrim'e desteği tamamen ortadan kalktı.**

Devrim'in Paris dışındaki kırsal alanda yayılmasında ve benimsenmesinde önemli bir rol oynayan köy papazları bu el koyma kararına tepki duydular. **Papa, Devrim'i ve gerçekleştirdiklerini kınadı.** Devrim'in Kiliseyi böylesine karşısına alması ise, hem içerideki hem de dışarıdaki muhaliflerinin sayısını artırdı. Fransa'nın birçok yerinde Devrim karşıtı isyanlar başladı. Bunun üzerine çok sert bir tavır alan **Devrimciler kiliseleri kapatmaya, ele geçirdikleri din adamlarını öldürmeye başladılar.** Devrim'in "Kilise karşıtı" yüzü toplumsal huzursuzluğu derinleştirdi. Napoleon Bonaparte'ın 1801'de Kilise'yle "barışmasına" kadar, yeni Fransa'da din alanındaki sorunlar sürecektir.

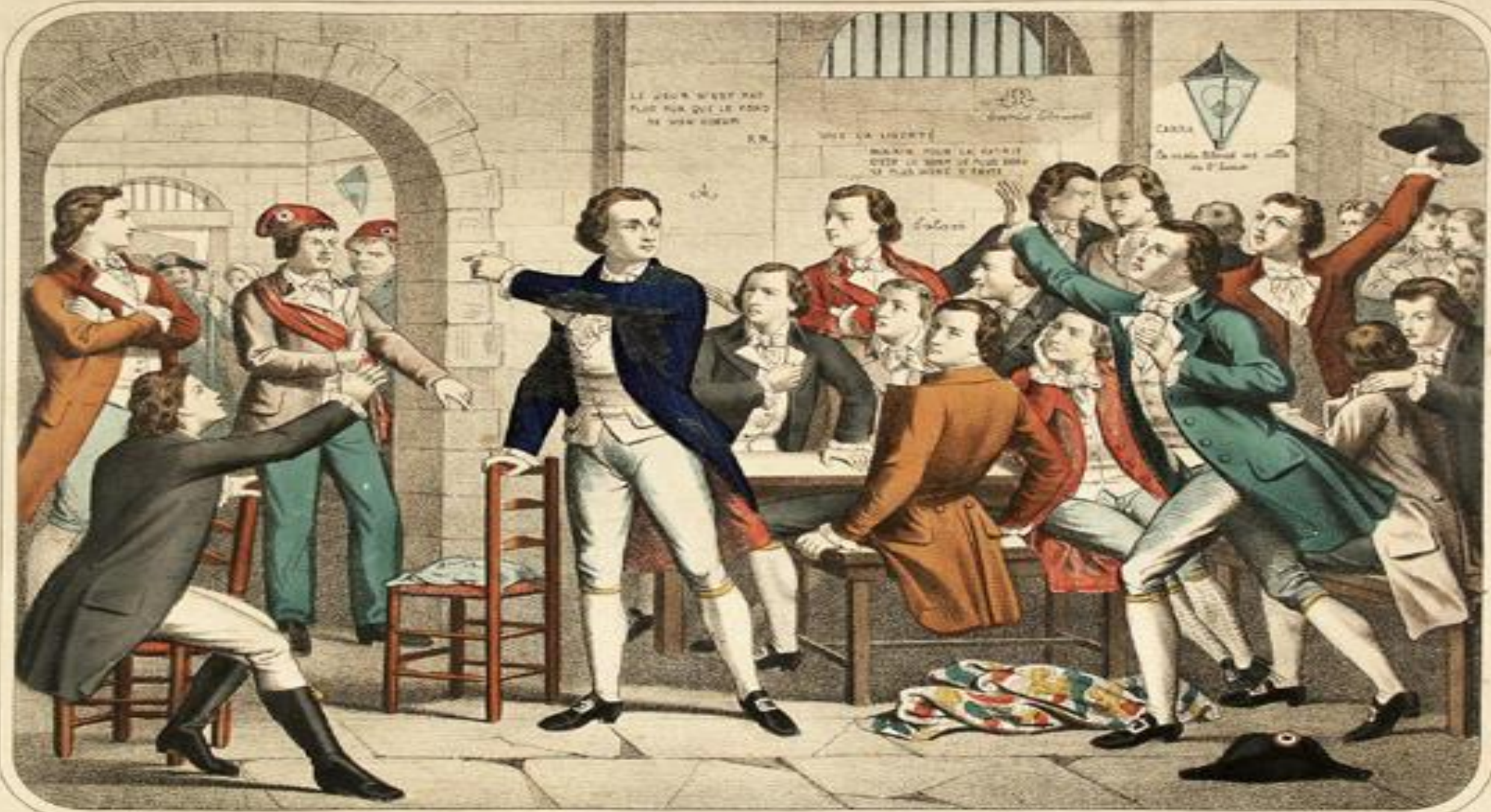
- Ülke içinde karışıklıklar yaşanmakla birlikte, “özgürlük”, “eşitlik” ve “kardeşlik” şeklinde sloganlaştırılan Fransız Devrimi’nin yeni fikirleri Avrupa’nın her yerinde yandaş toplamaya başlamıştı. **Avrupa monarşileri benzer devrimlerin kendi ülkelerinde de doğmasından kaygı duymaktaydılar.** Fransa’ya karşı bir savaş fikri İsveç ve Rusya tarafından da destekleniyordu.
- Öte yandan, XVI. Louis’nin kayınbiraderi olan **Avusturya hükümdarı II. Leopold da bu gelişmelerle yakından ilgileniyor ve ortak bir saldırı için Prusya’yla görüşmeler yapıyordu.** II. Leopold’ün 1792’de ölümü üzerine yerine geçen oğlu II. Franz ise, **Fransız soylularının savaş isteklerine daha da yatkın bir kişiydi.** Fransa’ya karşı savaş tehlikesinin yükseldiği bir dönemde, **Fransa Meclisi daha erken davranıp 20 Nisan 1792’de Avusturya’ya savaş açtı.**
- Savaş Fransa için kötü gitti. Prusya da Avusturya’ya katıldı.
- Bununla birlikte, Devrim’in bazı düzenlemelerinden hoşnut olmamalarına rağmen eski rejimin geri gelmesini asla istemeyen **geniş köylü kesimiyle işçiler savaş başlayınca Devrim’e sahip çıktı. 10 Ağustos 1792’de Paris’te bir ayaklanmayla krallığın kaldırılması istendi.** Bunun üzerine Ulusal Meclis, XVI. Louis’in yetkilerini askıya alarak yeni bir anayasa yapmak üzere **Ulusal Konvansiyon oluşturulmasına karar verdi.**
- Seçimle oluşturulan **Ulusal Konvansiyon 22 Eylül’de de Fransa’da cumhuriyeti ilan etti.** 1792’den, Direktuar yönetiminin kurulacağı 1795’e kadar olan dönem, Ulusal Konvansiyon dönemi olarak adlandırılır. **Ulusal Konvansiyon, Montesquieu’nün “güçler ayrılığı” ilkesinin aksine, yürütme ve yasama güçlerinin tek elde birleşmesinin örneğini oluşturan bir olağanüstü dönem meclisiydi.**

- Fransa'daki bu gelişmeler mücadele ruhunu biletti. Savaşın kaderi de Fransa'nın lehine değişmeye başladı. **Fransa, İngiltere ve Hollanda'ya da savaş açtı.** Bu savaş, Avrupa devletlerinin aralarında birleşerek Fransa'ya karşı sürdürecekleri ve **1815'e kadar yedi kez tekrarlanacak Koalisyon Savaşları'nın** birincisidir.
- Aralık 1792'de Kral vatana ihanet suçundan yargılandı. 15 Ocak 1793'te de suçlu ilan edildi. Ertesi gün, Meclis'te hazır bulunan 721 üyeden 361'inin oyuyla Kral'ın derhal idamı kabul edildi ve karar hemen yerine getirildi.
- **Fransa dışındaki Aristokratlar, Kral'ın göz hapsindeki sekiz yaşındaki oğlunu XVII. Louis unvanıyla gıyabında kral ilan ettiler.** Bu durum radikalleri çileden çıkardı. Önce küçük Louis annesinden ayrılarak 1795'te öleceği bir zindana atıldı. Ardından da **Kraliçe Marie Antoinette yargılanıp 15 Eylül 1793'de idama mahkûm edildi.** Ertesi gün de eşi XVI. Louis gibi giyotinle idam edildi. Böylece, Eski Rejim'in son önemli aktörleri de sahneden çıkartılmış oldular.

Terör Dönemi (1793-1794)

- Savaşın yeniden Fransa'nın aleyhine dönmesine bağlı olarak ülkede radikal unsurların etkinliği daha da arttı. Nisan **1793'te ülke içinde dirlik ve düzeni sağlamak adına Jacobenlerin öncülüğünde Kamu Güvenliği Komitesi** adlı bir kurum oluşturuldu. Söz konusu komite olağanüstü yetkilerle donatılmış biçimde, **Devrim için tehlikeli bulduğu herkesi öldürmeye başladı.**
- 24 Haziran'da Fransa Cumhuriyeti'nin ilk anayasası Meclis tarafından kabul edildi. Robespierre Komite'nin en etkili üyesi olarak, içteki ve dışarıdaki "düşmanlara" karşı çok sert önlemler aldı. Girondinler Meclis'ten çıkarılıp idam edildiler. Temmuz 1794'e kadar devam eden terör döneminde 16.594 kişi giyotinle idam edildi. Tüm Fransa'da diğer biçimlerde öldürülenlerin sayısı da üçte ikisini köylülerin oluşturduğu 25.000'in üzerindeydi. Robespierre bu idamları "adil ve gerekli" olarak nitelendirirken, toplumun büyük bir bölümünde Jacobenlere karşı nefret hisleri uyandı.
- Aslında, kendisi demokratik bir cumhuriyetin kurulmasından yana olmakla birlikte, "terör dönemi"ni başlatan Robespierre, Cumhuriyet'e ihanetle suçlanarak, bazı Jacoben arkadaşlarıyla birlikte 28 Temmuz 1794'te idam edildi. Kamu Güvenliği Komitesi'nin yetkileri ise azaltıldı.

Direktuvar Dönemi (1795-1799)

- **1795 yılında yeni bir anayasa yapıldı.** Bu anayasayla **siyasi haklar genişletildi ve iki meclisli sistem** benimsendi. Beşyüzler Meclisi ve Yaşlılar Meclisi adlarındaki bu iki kamaradan, asıl yasama yetkisine sahip olan **Beşyüzler Meclisi'ydi.** Yaşlılar Meclisi'nin ise "askıya alma" yetkisi bulunmaktaydı. Konvansiyon döneminden farklı olarak bu kez yasama ve yürütme birbirinden ayrılmaktaydı. Beşyüzler Meclisi'nin gönderdiği bir liste içinden Yaşlılar Meclisi'nin seçtiği beş Direktör yürütme işlevini yerine getireceklerdi. Bu sebeple yeni model "**Direktuvar**" adını aldı.
- Direktuvar yönetiminin ilk gününden itibaren **Fransa'da yeni iç huzursuzluklar baş gösterdi. Uzun süren savaş sebebiyle ülke ekonomisi zor durumdaydı.** Bazı direktörlerin yolsuzluğa karıştığı iddiaları halkın yeni yönetime güvenini azalttı. Krallık yanlılarının sayısında bir artış meydana geldi. Direktuvar'a karşı başlatılan isyanlar ordunun yardımıyla bastırıldı. **Bu isyanların bastırılmasında henüz 24 yaşındayken 1793'te general rütbesine yükseltilmiş olan Napoleon Bonaparte önemli bir rol oynadı.**
- 1797 seçimlerinden Monarşi yanlılarının güçlü çıkması ve eskiye dönüş belirtileri üzerine, Direktuvar Yönetimi, yeniden General Bonaparte'dan yardım istedi. Nitekim Bonaparte'ın gönderdiği bir General, 4 Eylül 1797'de "**Fructidor Darbesi**"ni gerçekleştirdi. Seçim sonuçlarının bir kısmı iptal edildi. Böylece, Direktuvar bir kez daha rahatlamış oldu.
- Bu arada Fransız orduları Avusturya'ya karşı İtalya ve Almanya topraklarında çok büyük başarılar elde etmekteydiler. 17 Ekim 1797'de **Campo Formio'da** Avusturya'yla barış yapıldı. Bu barışla Avusturya Hollandası (Belçika) ve Korfu başta olmak üzere Adriyatik Denizi'ndeki bazı adalar Fransa'ya geçti. Venedik iki ülke arasında paylaşıldı. Fransa Kuzey İtalya ve Almanya'nın Ren bölgesinde denetim sahibi oldu. **Campo Formio Antlaşması'yla, 1792'den beri süren Birinci Koalisyon Savaşları sona ermiş oldu.** Bununla birlikte Fransa ile İngiltere arasındaki savaş durumu sürmekteydi.
- Bu barış ile Venedik'i Avusturya ile paylaşan Fransa İonya adalarını ve deniz filosunu ele geçirdi. Anlaşmanın gizli maddesine göre iki devlet güney Almanya topraklarını da paylaşacaktı.

Mısır Seferi

- Ülke içinde ise Direktuvar yönetimi gittikçe artan karışıklıklarla karşılaştı. Yönetim, İngiltere'yi istila işine girerek bu ülkeyle savaşı bir an önce sona erdirmek gerektiğini düşünüyordu. İç olaylarda yardımına başvurulmuş Napoleon'dan, bu dış konuyu da halletmesi istendi.
- **Napoleon, İngiltere'ye karşı doğrudan değil de, Mısır'ı ele geçirerek dolaylı bir darbe indirmeye karar verdi. Napoleon'a göre, donanması sebebiyle denizlerde güçlü olan İngiltere'yi, Britanya Adası'nda vurmak mümkün değildi. Fransa ancak sömürgeler üzerinden İngiltere'ye zarar verebilirdi. Mısır da İngiltere'nin sömürgelerine giden yol üzerinde bulunmaktaydı.**
- Mısır Seferi'ne çıkan Napoleon önce Malta Adası'nı ele geçirdi. 30 Haziran 1798'de Fransız ordusu hemen hiç mukavemet görmeden İskenderiye'de karaya çıktı. 21 Temmuz 1798'de Osmanlı ordusuyla, Kahire yakınlarında Piramitler Muharebesi (Ehramlar Muharebesi) yapıldı. Osmanlı ordusu yenildi ve **Kahire düştü. Ekim sonuna kadar tüm Mısır'ın Fransızlarca istilası tamamlandı.**
- İşgale rağmen Osmanlı Devleti Fransa'ya önce savaş ilan etmedi. Çünkü savaştan galip çıkamayacağını biliyordu. Bunun yerine İngiltere'nin Fransa'ya karşı Akdeniz'de tahrik edilmesi ve İngiltere Donanması'na Osmanlı limanlarında iase verilmesi kararlaştırıldı. **Nitekim Amiral Nelson komutasındaki İngiliz donanması 1 Ağustos 1798'de İskenderiye önlerine geldi ve Abukir koyunda demirli bulunan Fransız donanmasını ani bir baskınla, 8-10 gemi hariç, yok etti. Böylece Fransız kuvvetlerinin Fransa ile irtibatı kesildi.**
- Fransızların Mısır'a saldırısı, bu durumdan farklı sebeplerle kaygı duyan Rusya ve Avusturya'nın da İngiltere'nin yanında savaşa girmelerine yol açtı. **Böylece ikinci Koalisyon Savaşları başlamış oluyordu.** Bunun ardından **Osmanlı Devleti Avrupa'da Fransa'ya karşı kurulan İkinci Koalisyon'a (1798-1802) dâhil olarak, Fransa'ya savaş ilan etti.**
- Bu arada Fransız kara ordusu Mısır'dan Filistin'e girmiş, Akka önlerine kadar gelmişti. Osmanlı direnişi karşısında Fransızlar Akka'yı alamayacaklarını anlayıp daha fazla ilerleyemeden Mısır'a geri döndüler. **Napoleon 22 Ağustos 1799'da Mısır'dan Fransa'ya döndü. Osmanlı ordusu Mısır'a girdiyse de Fransızların mukavemetiyle, Filistin'e geri çekilmek zorunda kaldı. İngilizler ise 12.000 kişiyle Süveyş'e çıktılar.**

NAPOLEON BONAPARTE'IN KURDUĞU DÜZEN

- Napoleon Paris'e döndüğünde, Direktuvar yönetimini yıkarak Jacobenleri kendi liderliğinde tekrar yönetime getirmek isteyen Abbe Sieyes'in darbe girişiminden haberdar oldu. Abbe Sieyes Direktuvar'ın beş üyesinden biriydi ama diğer yöneticilerle anlaşmazlık içindeydi. Mısır seferinin başarısızlıkla sonuçlanmış olmasına rağmen, başlangıçta elde ettiği zaferin halk tarafından kendisine olan sevgiyi artırmış olmasına güvenen Napoleon, Sieyes bir darbeye teşebbüs etmeden önce, yönetimi kendi ellerine almaya karar verdi.
- 8 Ekim'de Napoleon, beraberindeki askeri birliklerle Meclis oturumunu bastı. Süngülerin gölgesinde, Beş Yüzler Meclisi, yasama çalışmalarını askıya aldı. Ardından üç kişiyi "geçici yönetim" için konsül olarak atadı. Elbette bu konsüller arasında Napoleon Bonaparte da vardı.
- Napoleon'un iktidara gelmesine kapıyı aralayan askeri darbe 7 Ekim 1799'da başlamış olmasına rağmen "**18 Brumaire Darbesi**" olarak anılır. Çünkü Fransız Devrimi'nin ardından, Eski Rejimle ve Kiliseyle bağlarını tamamen koparmak isteyen Devrimciler, 24 Ekim 1793'te yeni bir takvim kabul ederek tüm ay isimlerini değiştirmişlerdi. "Cumhuriyet" ya da "Devrim" takvimi olarak anılan bu takvim, 1806'da Napoleon tarafından eskisiyle değiştirilene kadar yürürlükte kalacaktır.
- Gregoryen takvimde olduğu gibi 365 veya 366 günden oluşan yıl, sonbahar ekinoksuyla başlar, 30 günlük 12 aya bölünür. Artan 5 veya 6 gün yıl sonuna eklenir. haftalar 7 günden 10 güne uzatılarak dekad adını almış, günler de aziz isimleri yerine 'köpek', 'kestane', 'ördek', 'turp' gibi isimler verilerek dinden arındırılmıştır.
- Bu takvime göre ay isimleri; vendemiaire, brumaire, frimaire, nivose, pluviöse, ventose, germinal, floreal, prairial, messidor, thermidor, fructidor
- Bu takvimin Jöntürkler tarafından Paris ve Londra'da çıkartılan gazetelerde kullanılması Osmanlı-Türk devrimcilerinin kendilerini bu devrimin misyonerleri olarak gördüklerini göstermesi açısından önemlidir.

- Konsüllük Yönetimi adı verilen despotik cumhuriyette ülke üç Konsül tarafından yönetilmekteydi. Meclis sayısı ise ikiden üçe çıkartılmıştı. **Devlet** Konseyi, yasaları önerme yetkisine, **Tribunat** yasaları oylamadan tartışma yetkisine, **Yasama Meclisi** ise yasaları tartışmadan oylama yetkisine sahipti. Böylece yasama gücü iyice zayıflatılmış, Konsüllerin gücü ise artırılmıştı. Fakat Napoleon yetkilerini kimseyle paylaşmak niyetinde değildi. 7 Şubat 1800'de yapılan halkoylamasında “**Birinci Konsül**” unvanını alarak yürütme gücünü çok büyük ölçüde kendi elinde topladı.
- Bununla da yetinmeyen Napoleon, iktidarı tam olarak ele geçirebilmesinin evvela halka verdiği barış sözünü tutarak devam etmekte olan **İkinci Koalisyon Savaşları'nı** sona erdirmekle mümkün olacağını hesaplamıştı. Esasen, Rusya savaşı bıraktığı, Avusturya da yenildiği için bu kolay oldu. Şubat 1801'de **Lunéville'de Avusturya'yla Campo Formio Barışı yenilendi**. Nihayet, Mart 1802'de de İngiltere'yle Amiens Barışı yapıldı. Buna göre İngiltere Malta'yı boşaltmayı taahhüt etti; Seylan ve Trinidad dışında ele geçirdiği Fransız sömürgelerini geri verdi.
- **Amiens Barışı'ndan sonra Napoleon içeride düzeni sağlayacak adımlar attı. Ülke dışına kaçmış olan her sınıftan kişinin Fransa'ya dönmesine izin verdi. Devlet görevlerinde çalışacakların beceri ve liyakatlerine göre atanması ilkesini getirdi.**
- 1802'de devlete hizmet edenlere “Onur Madalyası” (Legion d'honneur) verilmesi uygulamasını başlattı. 1804'te herkesin hukuk önünde eşitliğini teminat altına alan Fransız Medeni Kanunu'nu (Code Napoleon) yaptı. Fransa Merkez Bankasını kurarak, ülkenin mali sistemini düzeltti. Lise adı verilen orta öğretim kurumlarını oluşturdu. Meslek okulları açtı.

- Napoleon'un bu reformları içinde kendisinin geniş halk kitleleri tarafından daha da benimsenmesini sağlayan adımı **1801'de attı. Fransız Devrimi'nin kopardığı Katolik Kilisesi ile ilişkileri yeniden kurdu. Papalık ile imzaladığı bir anlaşma (con- cordat) ile Katolik inancı, "Fransa'da büyük çoğunluğun dini" olarak tanındı.** Papalık ise eski Kilise toprakları üzerinde hak iddia etmekten vazgeçti. Katolik Kilisesi ile bu yakınlaşma, bazıları tarafından Napoleon Bonaparte'a "Modern Çağın Charlemagne'ı" yakıştırmasının yapılmasına sebep olmuştur.
- Nitekim yukarıdaki reformları yaparak halkın desteğini arkasına aldıkça daha da cesaret kazanan **Napoleon önce 1802'deki bir halk oylamasıyla kendisini ömür boyu konsül olarak seçtirdi.**
- Ardından da, **1804'te hazırlanan ve yine halk oylamasıyla benimsenen yeni bir anayasayla, rejimi imparatorluğa dönüştürürken** kendisinin de I. Napoleon adıyla "Fransızların İmparatoru" ilan edilmesini sağladı. **Böylece, 1789 Devrimi'nden sadece 15 yıl sonra Fransa'daki rejim, Devrim'in getirdiği kurum ve kavramların bir kısmını korumakla birlikte, adeta başladığı noktaya, "monarşiye" geri dönmüştü.** Napoleon'un imparator olmasından sonra 10 yıl sürecek kesintisiz savaşlar dönemi başlayacaktır.

Üçüncü Koalisyon Savaşları

- İngiltere, 1802 Amiens Barışı'ndan sonra Fransa ile daha rahat ticaret yapabilmeyi umuyordu. Fakat Napoleon, izlediği merkantilist ticaret politikasına uygun olarak dışarıya karşı gümrük vergilerini yükseltmiş, bu uygulama İngiltere ticaretine zarar vermeye başlamıştı. Napoleon'un bu tutumu üzerine **İngiltere** Amiens Barışı'nda taahhüt ettiği **Malta'yı boşaltmaktan vazgeçerken Napoleon'un Belçika topraklarını işgaline de karşı çıktı. Mayıs 1805'te İngiltere Fransa'ya savaş açtı.** Üstelik İngiltere'nin bir süre sonra Avusturya ve Rusya'yı da yanına çekmesiyle, **Fransa'ya karşı Üçüncü Koalisyon** kurulmuş oluyordu.
- İngiltere'yi istilaya karar veren Napoleon bu harekât için, kuzey Fransa'da 350.000 kişilik bir ordu topladı. Fakat bir yandan Avusturya ve Rusya ile kara savaşının başlaması, diğer yandan da İngiltere'nin denizdeki üstünlüğü Napoleon'un İngiltere'yi istila harekâtına başlamasına engel oldu. Üstelik Amiral Nelson komutasındaki İngiliz donanması Ekim 1805'de **Trafalgar'da Fransız donanmasını yok etti.**
- Denizde yenilgiye uğrayan Napoleon karada büyük zaferler elde etti. Ekim 1805'te Alman topraklarındaki Ulm'de Avusturya ordusunu kelimenin tam anlamıyla perişan etti. Ardından, **2 Aralık 1805'de Çek topraklarındaki Austerlitz'de Avusturya ve Rusya'yı ordularıyla karşı karşıya geldi.** Fransız ordusuna İmparator Napoleon, Avusturya Ordusuna İmparator (Kutsal Roma İmparatoru) II. Franz, Rus ordusuna ise Çar I. Alexander komuta etmekteydi. Bu yüzden tarihe "**Üç İmparatorlar Savaşı**" olarak geçen bu savaştan da Napoleon galip çıktı. Bunun üzerine arka arkaya iki kez savaş kaybeden Avusturya, Fransa'yla barış yapmaya mecbur kaldı.

Identification of Russian commanders is limited to those who played a major role in the fighting. The entire Russian command system is not depicted, nor was it entirely clear exactly which units were subordinated to which major force commanders.

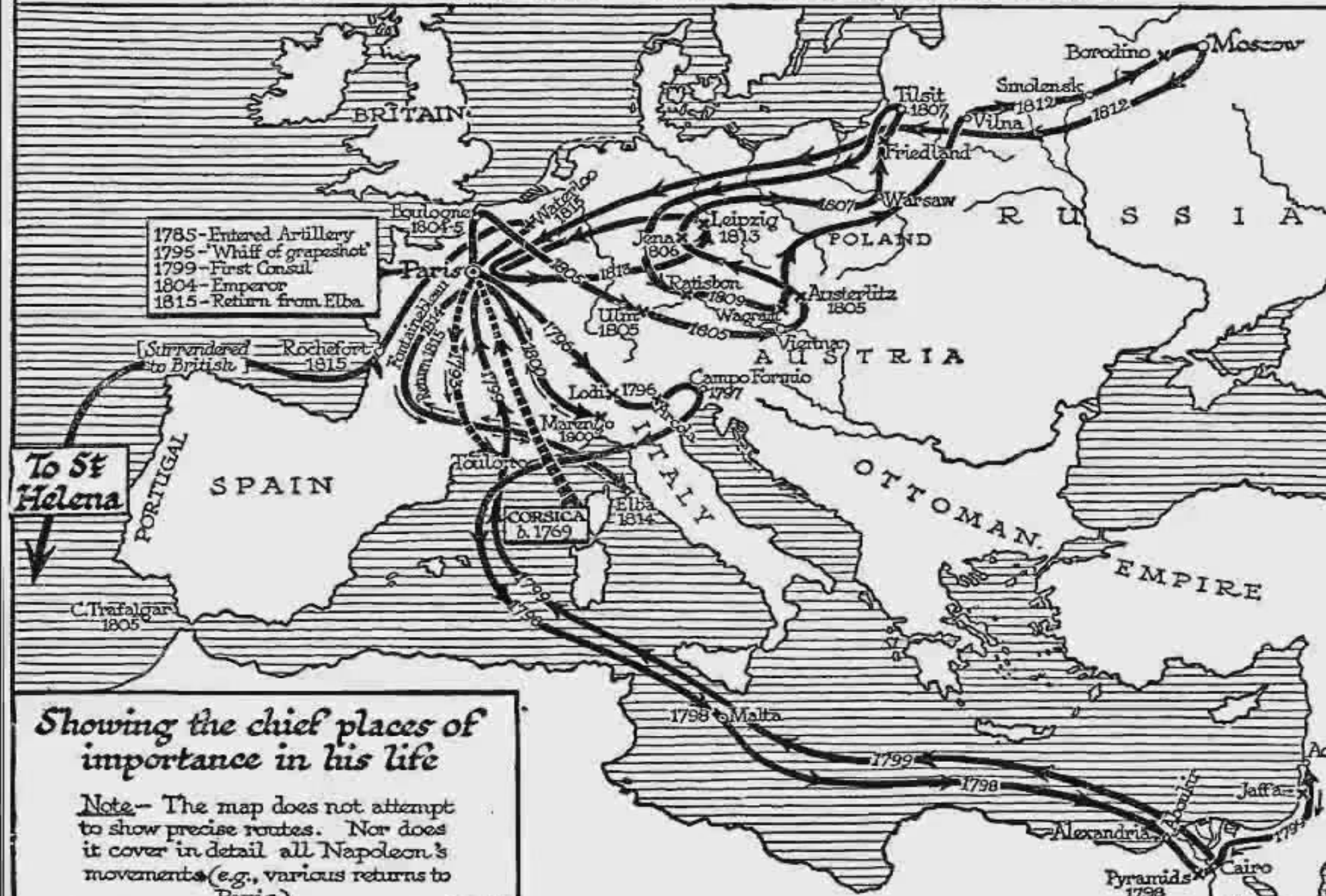

THE BATTLE OF AUSTERLITZ
Situation, 1805, 1 December 1805
Distances in km (miles)
0 100 200 300 400 500
Scale in miles

Dördüncü Koalisyon

- Aralık 1805'te imzalanan Pressburg Barış Antlaşması'yla, **Fransa Avusturya'nın Almanya ve İtalya'daki topraklarının büyük bölümünü aldı.** Ayrıca Dalmaçya kıyıları ile İsterya (Hırvatistan'da) Fransa'ya geçti. 24 milyonluk bir nüfus içeren toprakları Fransa'ya kaybeden Avusturya Üçüncü Koalisyondan ayrıldı. Fakat Napoleon karşısındaki bu mağlubiyetlerin Avusturya açısından asıl siyasi sonucu, II. Franz'ın Ağustos 1806'da Kutsal Roma İmparatorluğu tacını terk ederek I. Franz unvanıyla sadece Avusturya İmparatoru olmayı kabullenmesi oldu. Böylece, 962'de kurulan ve XV. yüzyıldan beri Habsburgların tahtta oturdukları "Kutsal Roma İmparatorluğu" tarih sahnesinden silinmiş oldu.
- Napoleon, **1806 başında Alman topraklarındaki küçük devletleri kendisine bağlı bir birlik (Ren Konfederasyonu) hâline getirdi.** Yeni ele geçirdiği topraklara kardeşlerini ya da komutanlarını yönetici olarak atadı. Öte yandan Üçüncü Koalisyon'a katılmayan Prusya Austerlitz'deki Avusturya yenilgisinden sonra tutum değiştirdi. Alman topraklarını elde edebilmek için, İngiltere, İsveç, Rusya ve Saksonya'yla **Dördüncü Koalisyon'u** oluşturarak Napoleon'a karşı savaşa girişti.
- Ekim 1806'da Fransa Prusya ordusunu Jena'da yendi. Prusya ordusu, geri çekilmiş olan Ruslara sığınmak zorunda kaldı. Napoleon ise, bu orduların peşini bırakmayıp Haziran 1807'de Eylau ve Friedland'da kesin yenilgiye uğratmıştır.
- Temmuz **1807'de yapılan Tilsit Antlaşması'yla** Rus Çarı I. Alexander ile Napoleon Avrupa'da nüfuz alanları kurma konusunda anlaştılar. **Fransa, Rusya'nın Finlandiya ve Balkanlar üzerinde haklarını kabul etti. Rusya ise Fransa'nın Avrupa'yı denetlemesine onay verdi. Ayrıca Rusya, Fransa'nın İngiltere'ye karşı başlattığı "kıta ablukası"na katılacaktı. Ruslar tarafından ele geçirilmiş olan İyonya Adaları da Fransa'ya verildi.** İki gün sonra, yine Tilsit'te bu kez Prusya ile bir barış antlaşması imzalayan Fransa, Prusya toprakların büyük bölümünü alarak kendisine bağlı Ren Konfederasyonu'na kattı. Napoleon, önce Prusya'yı tamamen ortadan kaldırmayı düşündüyse de, Dışişleri Bakanı Talleyrand'ın önerisiyle, Rusya'ya karşı bir tampon olarak tutmayı uygun gördü.

The TRAIL of NAPOLEON

Showing the chief places of importance in his life

Note— The map does not attempt to show precise routes. Nor does it cover in detail all Napoleon's movements (e.g., various returns to Paris).

Kıta Ablukası (Kıtasal Sistem)

- Napoleon Trafalgar yenilgisiyle denizden istila edemeyeceğini gördüğü İngiltere'yi ancak iktisadi bir savaşla çökertebileceğini hesapladı. Kasım 1806'da çıkarttığı bir kararnameyle Fransa'nın müttefiklerinin ve ele geçirdiği yerlerdeki halkın İngiltere'yle ticaretini yasakladı. Rusya ve Prusya'nın da Tilsit anlaşmalarıyla bu ablukaya katılmalarını sağlayan Napoleon, Aralık 1807'de yeni bir kararnameyle, İngiltere limanlarıyla ticaret yapan “tarafsız” devletlere ait gemilerin de İngiliz gemisi muamelesi göreceklerini ve bunlara Fransa adına el konulacağını ilan etti. Böylece, bir ada ülkesi olan İngiltere için yaşamsal öneme sahip ticareti tamamen durdurmayı ve bu ülkeyi dize getirmeyi hedefliyordu.
- İngiltere'nin denizlerdeki üstünlüğünü sürdürmesi, Fransız ablukasının ancak karada yapılabilmesi sonucunu doğurdu ki bunun etkisi Napoleon'un beklediğinden az oldu. İngiltere'yle ticaretten kazanç sağlayan ülkeler ablukayı deliyorlardı. Dahası, İngiltere'nin bu politikaya sert tepki vermesi ve **Kraliyet Donanması'nın Fransız limanlarını ablukaya alışı, Fransa ticaretini derinden etkiledi.** Napoleon'un planı, bir anlamda “bumerang” gibi kendisini vurmuştu. Buna rağmen Napoleon ablukayı ısrarla sürdürecekti, bunu delmeye çalışan ülkelere çok sert karşılıklar verecekti. **Rusya'nın 1812'de kıtasal ablukadan çıkma kararının ardından Napoleon bu ülkeye savaş açacaktır.**

İberik Seferi ve Avusturya'yla Yeniden Savaş

- Napoleon İberik yarımadası'nı işgale girişmişti. Önce İspanya'yla ittifak yaparak Aralık 1807'de Portekiz'i ele geçiren Napoleon ardından 1808'de müttefiki İspanya'ya saldırdı. Madrid'i ele geçirerek kralı tahttan indiren Napoleon, **kardeşi Joseph'i İspanya Kralı ilan etti.**
- İngiltere'ye karşı ise bir türlü üstünlük sağlayamayan Napoleon, **12 Ekim 1808'de Çar I. Alexander ile Erfurt'ta gizli bir sözleşme yaparak İngiltere'yle barış görüşmelerine girişilmesi konusunda anlaştı.** Ancak bunun için **İngiltere'nin; Fransa'nın İspanya'yı, Rusya'nın da Finlandiya'yı işgalini tanıması gerekiyordu.** Rusya, Avusturya'ya karşı Fransa'ya yardım etmeyi taahhüt ederken Fransa da, Rusya'nın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ele geçirdiği Eflak ve Boğdan'ın Rusya'ya ait olduğunu tanıyordu. Erfurt'ta, her ne kadar Tilsit antlaşması hükümleri teyit edilmiş olsa da aslında Fransa-Rusya ittifakı çatırdamaktaydı. Nitekim bir yıl sonra Avusturya Fransa'ya saldırdığında, Rusya söz verdiğinin aksine, çok az yardım edecektir.
- Fransız ordusunun İspanya'yla meşgul oluşunu bir fırsat olarak gören Avusturya, **Pressburg Antlaşması'yla kaybettiği toprakları alabilmek ümidiyle, İngiltere'yle Beşinci Koalisyon'u oluşturarak Nisan 1809'da Almanya ve Kuzey İtalya'ya girdi.** Viyana yakınlarındaki Wagram'da Temmuz 1809'da yapılan muharebede, ağır kayıplar vermesine rağmen Napoleon bir kez daha Avusturya ordusunu yendi. Avusturya Ekim'de yeniden barışa yanaştı. Napoleon, Balkanlar bölgesinde Avusturya'dan aldığı toprakları kendisine bağlamış oluyordu. Ayrıca Polonya'da da, Fransa'nın kontrolünde Varşova Büyük Dükalığı kuruldu. Özellikle bu hamle Rusya ile Fransa'nın arasının iyice soğumaya başlamasına sebep oldu.

İMPARATOR NAPOLEON'UN DÜŞÜŞÜ

- 1809 yılında Fransa'ya yenilmesinden sonra, Avusturya'nın dışişlerinin yönetimi yaklaşık 40 yıl gibi çok uzun bir süre Başbakan kalacak olan Metternich'in eline geçmiştir. **Metternich, ülkesi için asıl tehlikenin kendi topraklarına doğru genişleyen Rusya olduğunu düşünerek Fransa'yla ilişkileri düzeltmeye yöneldi.** Hatta Metternich bu amaca yönelik olarak Napoleon ile Avusturya'nın Habsburg hanedanı arasında bir akrabalık bağının kurulmasını da teşvik etti. Eşi Josephine'den 1809'da boşanan Napoleon, Metternich'in çabalarıyla 1810'da Avusturya İmparatoru'nun kızı Marie Louise ile evlendi.
- Napoleon'un 1810'dan sonraki yönetimi, bu gelişmelerin de ortaya koyduğu gibi, başlangıçtaki toplumsal dayanaklarında önemli bir değişiklik anlamına geliyordu. Önceleri bütün sosyal sınıflara dayanan, yani kitle desteğine sahip bulunan Napoleon'un çevresinde gittikçe bir soylular çemberi oluşturmaya başlıyordu. Eski Rejimin egemen toplumsal sınıfının (Aristokrasi) yeniden ön plana çıktığı görülmüyordu.

V. Koalisyon

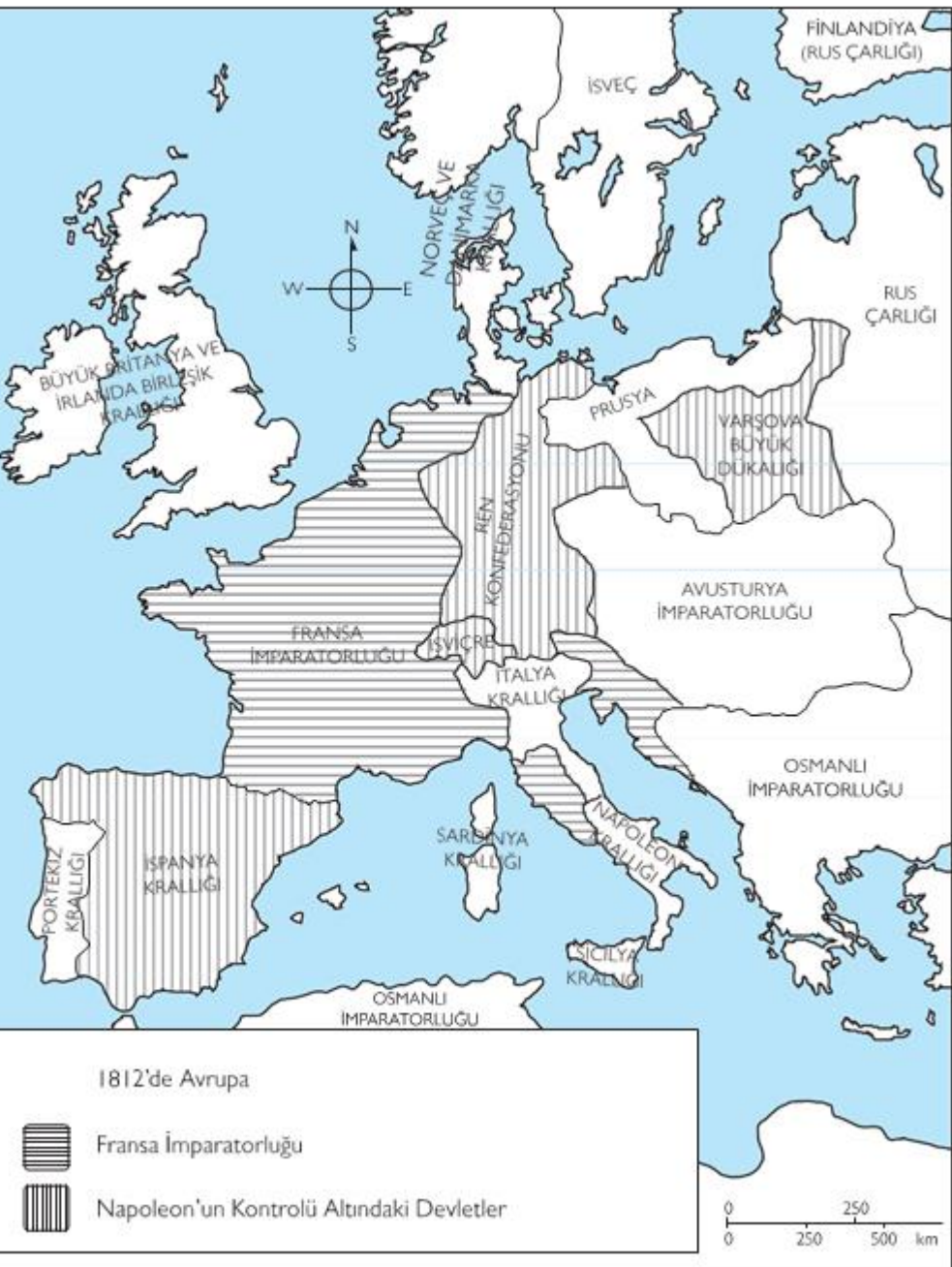
- 10 Nisan-14 Ekim 1809 tarihleri arasında gerçekleşen V. Koalisyon savaşları, Napolyon savaşlarının içinde en kanlı ve geniş çaplı olanlarıdır.
- Arşidük Charles komutasındaki Avusturya ordusu 10 Nisan 1809 tarihinde Bavyera'ya saldırmıştır. Karşılıklı manevralar ve iki çatışmanın ardından V. Koalisyon Savaşları'nın ilk sert muharebesi gerçekleşmiştir. Napolyon kuvvetlerinin Aspern ve Essling kasabaları arasındaki **Tuna nehir geçişinde gerçekleşen Aspern-Essling Savaşı, 21 Mayıs 1809 günü**, öğleden hemen sonra başlamış ve iki gün sürmüştür. İkinci gün, Napolyon'un Avusturya kuvvetlerinin merkezine karşı giriştiği güçlü saldırı, Avusturya hatlarını yarmıştı. Ancak savaş hemen hemen kazanmışlarken Arşidük Charles'in son yedeklerini bizzat komuta ederek, cesaretle giriştiği saldırı durumu kurtarmıştır. Napolyon, köprübaşını kaybetmiş ve sonuç alamayacağı açıkça belli olan savaş alanından birliklerini çekmiştir.
- 5 Temmuz 1809 tarihinde başlayan ve yine iki gün süren **Wagram Savaşı ise Fransız ordularının zaferiyle sonuçlanmıştır.14 Ekim 1809 günü imzalanan Viyana Anlaşması ile V. Koalisyon da fiilen sona ermiş oldu.**

Rusya Seferi

- Rusya, V. Koalisyon'da yer almamıştır. Tiltis Antlaşması'nın sonucudur bu. İngiltere'nin uyguladığı deniz ablukası Rus ekonomisi için de ciddi sonuçlar yaratmaktadır. Rusya'nın Tiltis Antlaşması'nı yok sayarak taraf değiştirmesinde bu ekonomik sıkıntıların etkisi olmuştur.
- Napolyon'un Rusya Seferi'ne katılan ordunun mevcudu konusunda, farklı kaynaklarda, farklı rakamlar verilmektedir. Esasen, Rusya Seferi'ne çıkan Fransız ordusu, tarihin o güne kadar gördüğü en kalabalık ordudur. Yarıya yakını Fransız askerlerinden oluşmaktadır, diğerleri Fransa'ya tabi ülkelerin askerleridir.
- **7 Eylül 1812 günü gerçekleşen Borodino Savaşı**, Moskova'nın yaklaşık 110 km. batısında, Moskova nehri üstündeki köprübaşında yapılmıştır. Napolyon Ordularını durdurmayı başarmakla birlikte Rus Ordusu'nun kayıpları, mevzileri uzun süre elde tutabilecek durumda değildir. Kutuzov, geri çekilme kararı verir. Hiç bir askeri direnişle karşılaşmadan Moskova'ya giren Napolyon, Rus Çarı'nın bir barış antlaşmasına yanaşmaması, Rus Ordusu'nun imha edilmemiş olması ve kış şartlarında ordusunun ikmalinin neredeyse olanaksız hale gelmesi dolayısıyla Rus topraklarından geri çekilmek zorunda kalmıştır. Ordusunun büyük bir bölümünü bu geri çekilme sırasında kaybetmiştir. Rus Ordusu, onları sürekli olarak izlemiş ve yıpratmıştır.

- Kışın gelmesiyle açlık tehlikesiyle karşı karşıya kalan ordusunu tamamen kaybetmemek için Napoleon aynı yoldan geri çekilme kararı verdi. Fakat ani biçimde bastıran kara kış Fransız ordusuna büyük kayıplar verdirdi. Bu durumda ordudaki disiplin de yok oldu. Moskova Seferi'ne 650.000 kişilik bir orduyla çıkan Napoleon'un ordusunda sadece 27.000 sağlam asker kalmıştı. Fransızlar Moskova Seferi'nde 380.000 ölü ve 100.000 esir verdiler. Diğer askerler ise yaralı veya hastaydı.
- Bu büyük hezimet Avrupa'daki bütün Napoleon karşıtı güçleri harekete geçirdi. Prusya, İsveç ve Avusturya da Fransa'ya karşı savaşa girerek **Altıncı Koalisyon'u** oluşturdular. Napoleon askeri kariyerindeki son zaferini Ağustos 1813'te Dresden'de Avusturya'ya karşı elde etti. Fakat Ekim 1813'te Leipzig'deki Milletler Savaşı'nda (çok sayıda devletin orduları katıldığı için bu isim verilmiştir) ağır bir yenilgi alarak Fransa'ya doğru çekilmeye başladı. 9 Mart 1814'te İngiltere ile Avusturya, Rusya ve Prusya arasında Chaumont Antlaşması imzalandı. Buna göre, aralarında 20 yıllık bir "Dörtlü İttifak" oluşuyordu. Üzerinde anlaşmaya varacakları barış şartlarını Fransa'ya kabul ettirmek için, gerektiğinde her biri 150 bin kişilik ordu verecekti. Böylece, 1792'den bu yana ilk defa sağlam bir koalisyon oluşmaktaydı. 30 Mart 1814'te Koalisyon güçleri Paris'e girdi. Napoleon imparatorluktan feragat ederek, teslim oldu. Daha sonra da Akdeniz'deki Elbe adasına sürgüne gönderildi.

Napoleon's Europe

Napoleon's empire and the lands of his satellite kings allied to him stretched across the Netherlands, Spain, Italy, most of modern Germany and Poland

- Napoleon'un Müttefik güçlerce teslim alınıp sürgüne gönderilmesi Fransa'da rejim sorununu ortaya çıkardı. Fransız siyasetçilerinin bir bölümü yeniden cumhuriyet kurulmasını, bazıları Napoleon'un küçük yaştaki oğlunun İmparator ilan edilmesini, bazıları meşruti monarşiye geçilmesini, bazıları ise "Eski Rejim"e geri dönülmesini istiyorlardı. Bu ortamda, Fransa Dışişleri Bakanı Talleyrand, "meşru Kral"ın XVI. Louis'nin kardeşi XVIII. Louis olduğunu savunarak onun en birleştirici kişi olabileceğini büyük çoğunluğa kabul ettirmeyi başardı.
- Müttefikler de idam edilen XVI. Louis'nin ailesi olan "Bourbon"ların Fransa'ya geri dönmesine karar vermiş bulunuyorlardı. Çünkü Fransa'ya kabul ettirecekleri barış şartlarına ancak bir Bourbon Kralı'nın sadık kalacağına ve yeniden toprak kazanmaya kalkışmayacağına inanıyorlardı. Böylece **XVIII. Louis Mayıs 1814'te Fransa Kralı ilan edildi.**
- XVIII. Louis, kardeşinin bıraktığı tahta döndüğünde, yine de bir anayasa yayınlamadan edemedi. 1789'un getirdikleri tümüyle yok edilemezdi. XVIII. Louis, Fransa dışında geçirdiği yıllar sırasında ülkesindeki etkili çevrelerin tümünün desteğine sahip olması gerektiğini öğrenmişti. **1814 Anayasası halk egemenliği konusunda bir şey getirmiyordu. Adeta "mutlakiyetçi bir kralın halka lütfu" biçimindeki Anayasa, yine de Fransızların çoğuna istediklerini veriyordu. Yani, kanun önünde eşitliği, kamu hizmetine girişte sınıf ayrımı gözetilmemesini ve iki meclisli bir parlamento sistemini öngörüyordu. Oy hakkını ise çok dar bir zümreye veriyordu.** Öte yandan XVIII. Louis, Napoleon döneminin kanunlarını ve Napoleon'un Kilise'yle vardığı anlaşmanın geçerliliğini de tanıdı.
- Müttefiklerin de istediği biçimde, Fransa'nın başına yeniden Bourbonların dönmüş olması barışı kolaylaştırdı. **Müttefikler, Fransa'yla 30 Mayıs 1814'te Birinci Paris Antlaşması'nı imzaladılar.** Buna göre, Fransa 1792'deki sınırlarına dönüyordu. Müttefikler, Fransa'ya Bourbonların dönüşünü sağladıktan sonra artık intikam isteklerine kulaklarını tıkadılar. Yani, Fransa'yı cezalandırıcı bir antlaşma yoluna gitmediler. Fransa'ya tazminat borcu bile yüklemediler. Böylece, kendilerine yakın gördükleri yeni Fransız yönetiminin işini kolaylaştırmak istiyorlardı.